

अर्थ

इति लोके । प्रिलाभित् पाषाणभेदः । अश्वमारः
कनैल इति लोके । खर्गक्षीरी चोक्त इति लोके ।
दृहत्वासीसाद्यं तैलं ॥ ६ ॥

“सुगठीकणामरिचनागदन्तलगेनं
चूर्णीकृतं क्रमविवर्द्धितमूर्द्धमन्वात् ।
खादेदिदं समसितं गुदजाभिमान्यं
गुल्मार्चचिन्वसनकण्ठहृदामयेषु” ॥
तद्यथा । एलाच सूक्ष्मा ग्राह्या । यत आह मदन-
पालः ।

“एला सूक्ष्मा कफश्वासकास्तार्शोभूत्रहृच्छहृत्” ।
इत्यादि । तस्या वीजभागः १ तजभागः २ दलं
पत्रं । यत आह निघण्टौ धन्वन्तरिः ।

“तमालपत्रकं पत्रं स्यात् पलाशं दलाङ्गयम्” ।
इति तस्य भागः ३ । नागो नागकेशरं । यत
आह निघण्टौ धन्वन्तरिः ।

“नागपुष्पं मतं नागं केशरं नागकेशरम्” ॥
इत्यादि । तस्य भागः ४ मरीचभागः ५ पिपरि-
भागः ६ सुगठीभागः ७ चिनिभागः २८ । सम-
प्रकर्षचूर्णं ॥ १० ॥

“त्रिपलं प्रष्टङ्गैरस्य चतुष्कं मरिचस्य च ।
पिप्यस्याः कुडुवाडं च च्यायाः पलमेव च ॥
तालीशपत्रस्य पलं पलाशं केशरस्य च ।
दिपलं पिप्यलीमूलमर्द्धकर्षच्च पत्रकात् ॥
सूक्ष्मैलार्कषमेकन्तु कर्षच्च त्वङ्मृग्यालयोः ।
गुडात् पलानि त्रिंशच्च चूर्णमेकत्र कारयेत् ॥
अङ्गप्रमाणगुटिका प्रायदा चेति सा स्मृता ।
पूर्वं भक्ष्यञ्च पश्चाच्च भोजनस्य यथाबलं ॥
मद्यं मांसरसं यूषं क्षारतोयं पिबेदनु ।
हन्यादर्शांसि सर्वाणि सहजान्यसजानि च ॥
वातपित्तकफोत्थानि सन्निपातोद्भवानि च ।
पानावये मूत्रहृच्छ्रे उरोरोगे गलयच्छे ॥
विषमज्वरपित्ते च पप्रुरोरोगे तथैव च ।
हृन्मिहद्रोगिणाश्चैव गुल्मशूलार्तिनां तथा ॥
क्षयतीसाररोगाणां कामलाहिकिनां तथा ।
सुगठीस्थानेऽभया देया हृदप्रहे पित्तजे गदे ॥
प्राणदेयं सितां दत्त्वा गुडमानास्तुर्गुणां ।
अक्षपित्ताभिमान्यादौ प्रथोव्या गुदजातुरे ॥
अनुपाने प्रयोक्तव्यं व्याधौ स्नेहमवे पलं ।
पलद्वयं त्वनिगजे पित्तजे तु पलत्रयं ॥

फलास्त्रधान्यास्तरसास्यशस्ता
मद्यं मरुद्रोगिणिं चानुपानं ।
इक्षौ रसक्षारहिमाम्बु पित्ते
उष्णाम्बुयूषौ कफजे विदध्यात् ॥
गण्डूषमात्रमादेयं मृदौ क्रूरे च पञ्च वा ।
अनुपानं प्रयोक्तव्यं देशकालमवेक्ष्य वा” ॥
इति प्राणदा गुटिका ॥ ११ ॥

“त्रिकचयं वचा हिरु पाठाक्षारौ निशादयं ।
चयतिक्ता कलिङ्गानि शताङ्गा लवणानि च ॥
ग्रन्थिविन्वाजमोदा च गणोऽष्टाविंशतिभूतः ।
एतानि समभागानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् ॥
चूर्णं विडालपदकं पिबेदुष्णं वारिणां ।
एरण्डतेलयुक्तं वा लिह्याच्चूर्णमिदं नरः ॥

अर्थ

हन्यादर्शांसि सर्वाणि श्वासश्लेष्मभगन्दरान् ।
हृच्छूलं पार्श्वशूलञ्च वातगुल्मं तथोदरं ॥
हिक्कां कासं प्रमेहांश्च पाण्डुरोगं सकामलं ।
आमवातमुदावर्तमन्तडडिं गुदक्रिमीन् ॥
अन्ये च ग्रहणीदोषा भिषग्भिर्वै प्रकीर्त्तिताः ।
विजयो नाम चूर्णोऽयं तान् सर्वांशान्शु नाशयेत् ॥
महाज्वरोपहृष्टानां भूतोपहृतचेतसां ।
अप्रजानाञ्च नारीणां हितमेतद्भिर्भेषजं ॥
त्रिकचयं त्रिफलात्रिकटुत्रिसुगन्धीनि ।
क्षारौ खर्विका यवक्षारश्च । लवणानि पञ्च ।
ग्रन्थिः पिप्यलीमूलं । विडालपदकं कर्षं । विजय-
चूर्णं ॥ १२ ॥

“मरिचमहौषधत्रिकचक्रशूरण-
भागा यथोत्तरं द्विगुणाः ।
सर्वसमो गुडभागः
सेव्योऽयं मोदकः प्रसिद्धफलः ॥
ज्वलनं ज्वलयति जाठर-
मुन्मूलयति शूलगुल्मगदान् ।
निःशेषयति क्षोपद-
मर्शांसि विनाशयत्यायुः” ॥

तद्यथा । मरिचभागः १ सुगठीभागः २ चिता-
भागः ४ शूरणभागः ८ गुडभागः १५ । लघु-
शूरणमोदकः ॥ १३ ॥

“षोडशशूरणतोऽंश वज्रेरष्टौ महौषधस्याथ ।
अङ्गेन भागयुक्तिर्मरिचस्य ततोऽपि चाङ्गेन ॥
त्रिफला कणा समूला तालीशारुक्करहृमिघ्नानां ।
भागा महौषधसमा दहनांशतालमूली च ॥
भागः शूरणतुल्यो दातव्यो वज्रदारकस्यापि ।
भङ्गैले मरिचांशे सर्वांशेकत्र कारयेत् चूर्णं ॥
द्विगुणेन गङ्गेन युतः सेव्योऽयं मोदकः प्रकामधनैः ।
गुरुदृष्यभोव्यनिरतैरितरेषूपद्रवं कुर्यात् ॥
भस्मकमनेन जनितं पूर्वमगस्यस्य योगराजेन ।
भोमस्य मारुतेरपि महाशूनौ येन तौ जातौ ॥
अध्रिवलमात्रहेतुनं केवलं शूरणो महावीर्यः ।
हन्ता शूलक्षारानलैर्विनाप्यश्रसामेषः ॥
श्वयथुक्षीपदगदहृदयहृणीश्च कफानिलोद्भवां ।
नाशयति वलीपलितं मेधां कुशते जरां हरते ॥
हिक्कां कासं श्वासं सराजरोगान् प्रमेहांश्च ।
झीहानञ्च तथोग्रं हन्यादाशु रसायनं पुंसां” ॥
एषां भागो यथा । शूरणभागः १६ चिताभागः ८
सोठिभागः ४ मरिचभागः २ । हररे वहेरा
अवरा । पीपर पिपरामूल । तालीशं तालीश-
पत्रं । अरुक्करं भल्लातकं । तदसह्यले रक्तचन्दनं ।
विडङ्गं प्रवेकं भागः ४ तालमूली मूषली तस्याः
भागः ८ विधाराभागः १६ तजभागः २ एलाश्च-
कोटीवीजभागः २ गुडभागः ४ । ७२ । दृहृच्छू-
रयो मोदकः ॥ १४ ॥
“त्रिहृत्तेजोवती दन्ती श्वद्रं चित्रकं शटी ।
गवाक्षीमुक्षविश्राङ्गविडङ्गानि हरीतकी ॥
पलोन्मितानि चैतानि पलान्यथावस्तुकरात् ।
वज्रदारात् पलान्यथैव शूरणस्य तु षोडश ॥
जलद्रोणद्वये क्वायत्रं चतुर्भागावशेषितं ।

अर्थ

पूतं तु तं रसं भूयः क्वाथेभ्यः त्रिगणं गुडं ॥
लेहं पचेत् पुनस्तावद्यावद्वर्षप्रलेपनं ।
अवतार्य ततः पश्चात् चूर्णांनीमानि दापयेत् ॥
त्रिहृत्तेजोवतीकन्दचित्रकान् दिपलांशिकान् ।
एलात्वङ्गुरिचं चापि नागाङ्गं चापि षट्पलं ॥
द्वार्चिंशच्च पलान्यत्र चूर्णयित्वा निधापयेत् ।
ततो मात्रां प्रयुञ्जीत जीर्णं क्षीरसाशिनः” ॥
तेजोवती तेजवती तेजवत्फल इति च ।
कन्दः शूरणः ।

“हन्यादर्शांसि सर्वाणि तथा सर्वांदराण्यपि ।
गुल्मानपि प्रमेहांश्च पाण्डुरोगं हृलीमकं ॥
दीपयेदनलं मन्दं यक्ष्माणं चापकर्षति ।
आद्यवाते प्रतिश्लायये पीनसेऽयं हितो मतः ॥
भवन्यनेन पुरुषाः शतं वर्षाण्यनामयाः ।
दीर्घायुषः प्रजनना वलीपलितवर्जिताः ॥
गुडः श्रीवाङ्गशालोऽयं रसायनवरो मतः ।
दुर्नामान्तकरो ह्येष दृष्टो वारसहस्रशः ॥
यावद्वर्षप्रलेपः स्यादद्यावदा तद्युष्णी भवेत् ।
तोषपूर्णं यदा पाचे क्षिप्तो न ज्वते गुडः ॥
क्षिप्तस्तु निखलस्तिष्ठेत् पतितस्तु न प्रीर्यति ।
एष पाकः समस्तानां गुडानां परिकीर्त्तितः ॥
सार्द्धं पलं पलञ्चाङ्गे भक्षयेद्गुडखडयोः ।
श्रेष्ठा तु मध्यमा हीना मात्रोक्ता मुनिभिस्त्रिधा” ॥
वाङ्गशालो गुडः ॥ १५ ॥

“तिला भल्लातकं पथ्या गुडश्चेति समांशकं ।
दुर्नामश्वासकासघ्नं श्लेष्मापाण्डुरापहं ॥
पित्तश्लेष्मप्रशमनी कच्छुदमुक्तापहः ।
गुदजात्राश्रयत्यायु भक्षिता सगुडाभया” ॥ १६ ॥
“प्रथम्य शूरणं रदं दण्डपाणिं महेश्वरं ।
जीवितारोगमन्विच्छन्नारदोऽष्टच्छदीश्वरं ॥
सुखोपायेन हे नाथ शूलक्षारामिभिर्विना ।
चिकित्साभर्षसां नृणां कारुण्यादह्नुमर्हसि ॥
नारदस्य वचः श्रुत्वा नराणां हितकाम्यया ।
अश्रंसां नाशनं श्रेष्ठं भैषज्यं शूरणोऽवदत् ॥
पाण्डववत्सालिहोहानामादायान्यतमं शुभं ।
कृत्वा निर्मलमादौ तु कुनद्या मात्तिकेण च ॥
पत्तूरमूलकक्लेन लिम्बेद्रसयुतेन च” ॥
कुनटी मन्ःशिला । मात्तिकं सुवर्षमात्तिकं ।
पत्तूरं वकम इति लोके । शालिञ्जा इति रसेन्द्र-
चिन्तामणौ । रसः पारदः ।
“वज्रौ निःक्षिप्य विधिवत् क्षाराङ्गारेण निर्धमेत् ।
ज्वाला च तस्य रोड्ध्या त्रिफलाया रसेन वा” ॥
सारः काष्ठसारः । शालाङ्गारेण इति रसेन्द्र-
चिन्तामणौ पाठः ।

“ततो विज्ञाय गणितं शङ्खनेर्द्धं समुत्क्षिपेत् ।
त्रिफलाया रसे पूते तदाह्वय्य तु निर्वपेत् ॥
न सम्यगालितं यत्तु तैव विधिना पुनः ।
भ्रान्तं निर्वपयेत्तस्मिन् लोहं तत् त्रिफलारसे ॥
यल्लोहं न मृतं तत्र धार्यं भूयोऽपि पूर्ववत् ।
मारुतान् मृतं यच्च तच्चक्षयमलोहवत् ॥
ततः संशोष्य विधिवत् चूर्णयेत्लोहभाजेन ।
लोहेनैव तथा वत्स दृषदा सूक्ष्मचूर्णितं ॥